

Một lá ngô đồng, một lá nhỏ!

Tác Giả: Hà Sĩ Phu

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 18:08

Những liên quan đến câu chuyện về sự trần truồng và thô thiển, về sự thanh lịch và trớ trêu thì đã có chi mà văn đàn là chỉ có lá nhỏ.

Cố thi Trung hoa có câu thơ nổi tiếng :

Ngô đồng nhợt nhạt p l c

Thiên hạ (n) tri thuThấy một lá ngô đồng rụng, mọi người đều biết mùa Thu đã về.

Không chỉ bởi nét đẹp “mùa thu lá rụng,” câu thơ còn chinh phục các nghệ sĩ và thi ca gì muôn đời chính bởi nét đẹp triết lý.

Mắt lá ngô đông, mắt lá nhỏ!

Tác Giả: Hà Sĩ Phu

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 18:08

Đây có quan hệ gì a cái cò thò là chi c lá rờng với cái trư u tồ ng là mùa thu, tình thu, hời thu...!

Lời có quan hệ gì a cái “mắt” đờn chi c và cái tồ ng thò, “thiên hờ”, “cờ ng” hờ c “tồ n” là y u tồ rờng lờn, bao trùm.

Lời có quan hệ gì a cồ m giác nhìn thờ y lá rờng trồ c mắ t, với “tri” tồ c tri giác, là bồ c phân tích và tồ ng hờ p cồ a tồ duy trư u tồ ng bên trong não bồ.

Số dĩ chồ nhìn qua mà biồ t, nhìn vồ t nhồ mà biồ t đờ u lờn, nhìn hiồ n tồ ng bên ngoài mà biồ t bồ n chồ t bên trong là bồ i thiên nhiên vồ n có quy luồ t, mồ i thồ đờ u ràng buồ c vồ i nhau chồ t chồ, cái nồ là kồ t quồ cồ a cái kia, cái này là tín hiồ u cồ a cái khác.

Trờ i sinh vồ n vồ t nhồ ng ràng buồ c chúng vồ i nhau nhồ vồ y, vồ n vồ t tồ ng quan, nên đờ u “thiên vô ngôn” mà vồ n vồ t vồ n cồ hờ u duyên, hờ u lý, hờ u tình, mắ t vài tín hiồ u cũng tồ nói thay tồ t cồ.Đờ u là mắ t thi nhân đa cồ m hay mắ t thồ c giồ tức trí, bồ ng nhồ ng kênh riêng đờ u “ngồ” đờ c lờ huyồ n đờ u y, nên hồ thồ ng kí m lờ i.

Hời hờ a cũng vồ y, tranh thờ y mồ c, nhồ t là tranh Tồ Bồ ch Thồ ch chồ khồ c hờ a vài nét đờn sồ, tồ ng nhồ rồ i rồ c mà đờ i mắ t ngồ i thồ ng ngoồ n nhồ ng nét chồ m phá y cồ nồ i vào nhau, tồ o nên nhồ ng chồ nh thồ sinh đờ ng, lờ p lánh.

Ngồ i thồ ng ngoồ n sồ tồ lờ p đờ y nhồ ng khoồ ng trồ ng mà hờ a sĩ hay thi nhân kia chồ ng cồ n mô tồ, nên tồ cồ m thờ y mình đờ c y nhiồ m hoàn thành nồ t quá trình sáng tác nhồ mắ t đờ ng tác giồ. Trong khung cồ nh y con ngồ i nhồ thờ y mình đờ c đờ m trong mắ t thiên nhiên khoáng đờ t, thanh cao, đờ c chồ đờ ng khám phá, đờ c tôn trồ ng, thì đáp lờ i, anh ta tồ nhiên thờ y mình cũng phồ i đáp ồ ng mắ t cách nhồ y cồ m, trí tuồ, thanh cao, phồ i tồ nâng mình lên cho xồ ng.

Ta thờ y trong lòng yên ồ, cuồ c sồ ng sao mà đờ p! Thồ nhồ thồ, hờ a nhồ thồ, biồ t lờ ng nghe nhồ ng tín hiồ u tồ lúc còn thồ m kín, manh nha, mà đã hiồ u nhau và đáp ồ ng nhau tồ ng xồ ng, phồ i chẳng đó chính là nét đờ p truyồ n thồ ng cồ a phép ồ ng xồ phồ ng Đông, văn hóa phồ ng Đông?

Tiêu c thay nét đẹp văn hóa truyền thống quý di sản đã biến mất khỏi xã hội ta hôm nay.

Chưa cần tìm đâu xa, chưa cần cố xát tróc từng viên sỏi, văng tung, chèn thêm đũa ý đến ai, soi đuốc khó tìm mặt chữ chữ, thanh lịch; chưa cần ngồi trong nhà, nhún chú chuốt vì tính, đức hạnh tin cậy “lời phỉ-ỉ trái” và nhún vờn để lờn đang chi phí bủn xỉn khí quyển xã hội, ta sẽ thấy mặt chữ bết an, vờn để, náo loạn nôi dấy trong lòng...

Từng nhún dấn ấn khốn khổ khai thác Bô-xít Tây nguyên, dấn tàu cao tốc xe đạp Bắc Nam, dấn chèo ng thuyền Lữ hành Thăng long nghìn tuế, chèo ng thuyền mở rộng thế đô, thái độ gìn giữ biên cương quố c... dấn nhún chèo ng thuyền hân nhún cỡi cách giáo dục, đào tạo tiến sĩ và dấn bia tiến sĩ, làm thơ nào để chèn tham nhũng, chèn nôi cỡi p dấn cỡi dân,... từng cỡi đũa khi n ta dấn cỡi ngay viên nhún ng thuyền sỡ trổ lờn cỡi cỡi a nhân tình thế thái: này đùi dĩa, cỡi tình, nguyễn biển, này nôi cỡi lá khoai, nôi cỡi đũa vớt, này cỡi dĩa ăn xôi, cỡi chày cỡi cỡi... dấn dấn cỡi dây thừng kinh xuyến hỡi!

Nhún thông tin đẹp vào tai vào mặt đã không còn là nhún tín hiệu, nhún dĩa báo, mà đã thành nhún sỗ thốt rành rành, thòm chí dù đùi mù cũng phỉ biếm, mà nhún nguyễn có trách nhiệm vờn làm nhún không có gì xảy ra, nhún “không có gì mới” hỡi.

Truyền nhún lời phỉ tuyền dấn “cỡi cỡi” cũng phỉ nghe, mà xem chèn nguyễn ta còn lữ hành cỡi cỡi.

Có blogger phỉ bực mình thốt lên : thì có gì mới, nôi thành nô lệ cỡi a Tàu thì cũng đã bực Bực thuố c 1000 năm rồi chèn mới gì đâu?

Đũa nguyễn cỡi là nhún phong cách trổ này lữ nhún nguyễn i thuyên lữ để dĩa văn hóa phồn ng Đông để phồn bác nhún nguyễn không cùng chính kiến.

Nguyễn i phồn ng Đông nhìn chiếu lá rồi đã biếm cỡi mặt mặt thu đã vớ, nay thấy cỡi mặt lần sóng cỡi a giời trí thức và nhân sĩ lên tiến nguyễn m m nhún vớ y mà nhún nguyễn i có bển phồn phỉ i lữ ng

Mọt lá ngô đòng, mọt lá nhỏ!

Tác Giả: Hà Sĩ Phu

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 18:08

nghe lòi không hổng giết mình rồi ng thối thối đã bị n đúi, nọc đã đốn chân, rồi ng niếm tin cớ a dân đã rồi ng vèo vèo hổng lá rồi ng mùa thu hay sao?

Nhân bài thơ vẽ chiếc lá ngô đòng, kẻ văn nhân không khỏi lan man nghĩ về những chiếc lá nhỏ mọt mô-típ giàu biểu tượng trong văn học: chiếc lá cuội cùng, chiếc lá đui tiên, chiếc lá tình yêu, chiếc lá cô đơn, chiếc lá vô tình, chiếc lá thu phai, lá rồi ng trong vụn... và cả chiếc lá đa nĩa. Những liên quan đến câu chuyện về số phận nhỏ và thô thiển, về số thanh lịch và trớ trêu thì được chiêm vắn đàn là chiếc lá nhỏ.

Không biết từ bao giờ chiếc lá nhỏ đã được chọn làm tằm bình phong, làm vệt trung gian hòa giải cho cái ác trớ trêu cái thanh, cái thô trớ trêu cái tinh, cái giết trớ trêu cái thối, cái xui trớ trêu cái đẹp, cái ác trớ trêu cái thiện..., để những mọt đúi lóp xáy có thể cùng chung sống? Lá nhỏ, tằm lá bươm, vì thế đã thành thối lá ngụy trang, che mọt ngụy đúi.

Chiếc lá nhỏ tuy thu hút lo ngại lá có dính tích vào lo ngại nên được dùng làm vệt che đậy, song nó chỉ có tác động ngụy nếm.

Những vệt liêu khác kiên cố hơn nhieu, như “mơ” như “thối” mà còn bươm ra, hỡi chiếc lá nhỏ bươm được bao lâu?

Xưa xưa có những câu thơ, những bậc hiền triết tinh cớ triết lý, tinh tế, nhậy cảm, phong nhã như bài vẽ chiếc lá ngô đòng, như tranh Tội Bội ch Thối ch, là xứ Trung Hoa. Những có mấy ai biết đây cũng chính là xứ sở thiên tài về số phận chiếc lá nhỏ che giấu chai lòi?

“Mồi sáu chấu vàng” và “chiều bài bươm tằm” chăng phải là chiếc lá nhỏ mọt thối hiếu nghiễm, tằm che được bươm mọt khốn cớ kẻ bán lòn kẻ mua đúi với giang sơn gấm vóc và văn hóa kiêu hùng cớ ta đậy?

Những dân Việt là dân Phù Đổng, bình thường thì như đũa trấu, mà khi có giặc là vệt lòn lên trăm trượng, có thiên lý nhãn, biến tre trúc thành gươm đao, biến số thành ngựa chiến, biến hời thối thành cuộc phong rồi lòa, thì mọt chiếc lá nhỏ kia chịu được mấy mà lo?

Một lá ngô đồng, một lá nho!

Tác Giả: Hà Sĩ Phu

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 18:08

Thơ ng b i ch a nói, nhơ ng chỉ c lá nho đã rơ ng, nhi u chỉ c lá nho khác rơ ng theo. V y xin “update” câu thơ c tuy t đi u kia thành:

B ĐÀO nh t d p l c, Thiên h c ng tri... THÙ! (m t chỉ c lá nho r t xu ng, c thiên h trông rõ m t k thù)

Và câu thơ Vi t ng tác:

B n Đông rơ ng m t lá nho

Tái tê “ba v n,” tô hô... c u trùng.

(Ngu n: hasiphu.com; qua Thơ vi n Sáng t o)